

Flykten från Absurdistan

Det känns konstigt att Sverige inte ser vilken resurs de skulle kunna vara, säger en volontär i Paris. Om nyanlända ensamkommande – på flykt från Sverige. Ge dem i stället amnesti!

– Bara i dag har det kommit tio nya afghaner som pratar svenska, säger Sara Brachet i Paris till Martin Schibbye [på blankspot.se](#).

– Det verkar som om Sverige skickar iväg de allra allra bästa, de trevligaste, mest hjälpsamma, fantastiska killarna. Det känns konstigt att Sverige inte ser vilken resurs de skulle kunna vara.

Sara Brachet ger en bild av hur dåligt Sverige tar vara på ungdomar som vi behöver – om vi ska klara avgångarna på arbetsmarknaden.

Tänker på M som går vård- och omsorg och fått goda vitsord från skolan. Han gjorde praktik inom hemtjänsten och chefen vill gärna ge honom sommarjobb. Inte bara för att det är svårt att hitta kvalificerad personal, utan för att M är omtyckt av brukare och kollegor.

Men nej. Migrationsverket ger honom inte tillstånd att arbeta. Och givetvis har han fått [ett dåligt underbyggt] avslag på sin asylansökan. Som så många, många andra. Som klättrar på väggarna av att inte får göra något vettigt, de har alla jobbat sen barnsben och vill göra rätt för sig. Den långa, oroliga, passiva väntan tär svårt på dem.

["Tänk om vi tillvaratar dessa krafter och omgående ger dem ett svenskt ID som duger för jobb och skatteinbetalning"](#) skriver Jan-Erik Wallin, kommunalråd (M) i Vara 1992-2010.

I detta Absurdistan kan föreningslivet och ideella samtidigt söka miljoner från länsstyrelse och landsting för att

"motverka passivitet och psykisk ohälsa" hos asylsökande och flyktingar!

När jag ser lugnet hos de få som fått [tillfälliga] uppehållstillstånd, som börjar bli klara med olika utbildningar, redan fått jobberbjudanden, tagit körkort, då ser jag potentialen i vad vi skulle kunna uppnå. Istället detta krig kring de ensamkommande. Där vettiga politiker måste driva hitte-på-gränser och nya sorteringsverktyg för att rädda några av de tursammaste kvar. Även Tove Lifvendahl är kritisk och [utnämner Sverige till just Absurdistan på SvD:s ledarsida.](#)

Sara Brachet i Paris uttrycker det uppenbara: "Det känns som om Sverige har lurat killarna eftersom man tog emot dem 2015 och sen fick de inte stanna. Vart ska de då ta vägen?"

Så är det. Under falska förespeglningar öppnade vi våra hjärtan och gränser, investerade i utbildning och integration, vilket gjort många anställningsbara på de här två-tre åren.

Sen ändrade vi spelreglerna i en ny tillfällig lag. Nu kanske vi kan få en liten del att passera genom nålsögat med det nya lagförslaget. Men det är inte tillräckligt! Även här blir alldeles för många bortgallrade av olika orimliga tidsgränser.

Vad ska jag säga till S som kom två dagar efter den 24 november 2015? Vad ska jag säga till H som väntat 14 månader och 3,5 veckor och inte når upp till 15 månader till första beslutet från Migrationsverket? Sådär kommer majoriteten att sorteras bort. Oavsett hur integrerade de hunnit bli.

Det finns bara *ett* sätt för Absurdistan att bli Sverige igen: Amnesti!

Maria Wallin

Tidigare verksam som socionom, lärare och redaktör för SocialPolitik

Nu aktiv i [Agapes vänner](#) i Uddevalla Munkedal Tanum

